

<http://physicsworld.com/cws/article/news/30993>

2007/08/29

مدل‌سازی ی لباس - مرد - عنکبوتی

طبق محاسبه ی یک فیزیک‌پیشه ی ایتالیایی انسان‌ها خواهند توانست با لباس ی از جنس نانولوله‌ها ی کربنی، مثل مارمولک، عنکبوت، و مرد عنکبوتی به دیوارها و سقف‌ها ی صاف بچسبند و رو ی آن‌ها راه بروند [1]. چسبندگی ی مارمولک و عنکبوت ناشی از هزاران تار نازک در پاها پیشان است، و به خاطر نیروها ی مویینه‌گی ی حاصل از یک لایه ی نازک آب بین تار و سطح، نیروها ی فان در والس [2]، و درهم‌رفتن تار با ساختارها ی ریز سطحی است. برخلاف چسب، جداشدن این تارها از سطح هم ساده است و به همین خاطر مارمولک و عنکبوت به ساده‌گی راه می‌روند. ضمناً این ساختارها جلو ی انباسته‌شدن چرک در پاها ی این موجودات را می‌گیرند.

ادعا این است که با دست کش‌ها و پوچین‌ها ی از جنس نخ‌های خاص به کلفتی ی 1 cm، این پدیده برا ی انسان هم در دسترس خواهد بود. این نخ‌ها با بافتن میلیون‌ها نانولوله ی کربنی هر یک به کلفتی ی 10 nm ساخته می‌شوند. با انتخاب مناسب کلفتی ی نانولوله‌ها و فاصله پیشان از هم، این نخ‌ها نسبت به نور مرئی شفاف (و درنتیجه نامرئی) می‌شوند. چسبندگی ی یک ی از این نخ‌ها برا ی تحمل وزن یک انسان (70 کیلوگرم نیرو) کافی است و یک جفت دست کش با پوشش ی از این نخ‌ها می‌تواند بیش از 1000 کیلوگرم نیرو را تحمل کند. این پوشش آب‌گردی و به همین خاطر خودتمیزشونده است. ضمناً چون هر نخ از ساختارها ی ریزی با چسبندگی ی کم ساخته شده، به ساده‌گی می‌شود این ساختارها را از سطح جدا کرد، به شرط آن که حرکت‌ها ی کاربر مناسب باشد.

[1] Journal of Physics: Condensed Matter **19** 395001

[2] van der Waals